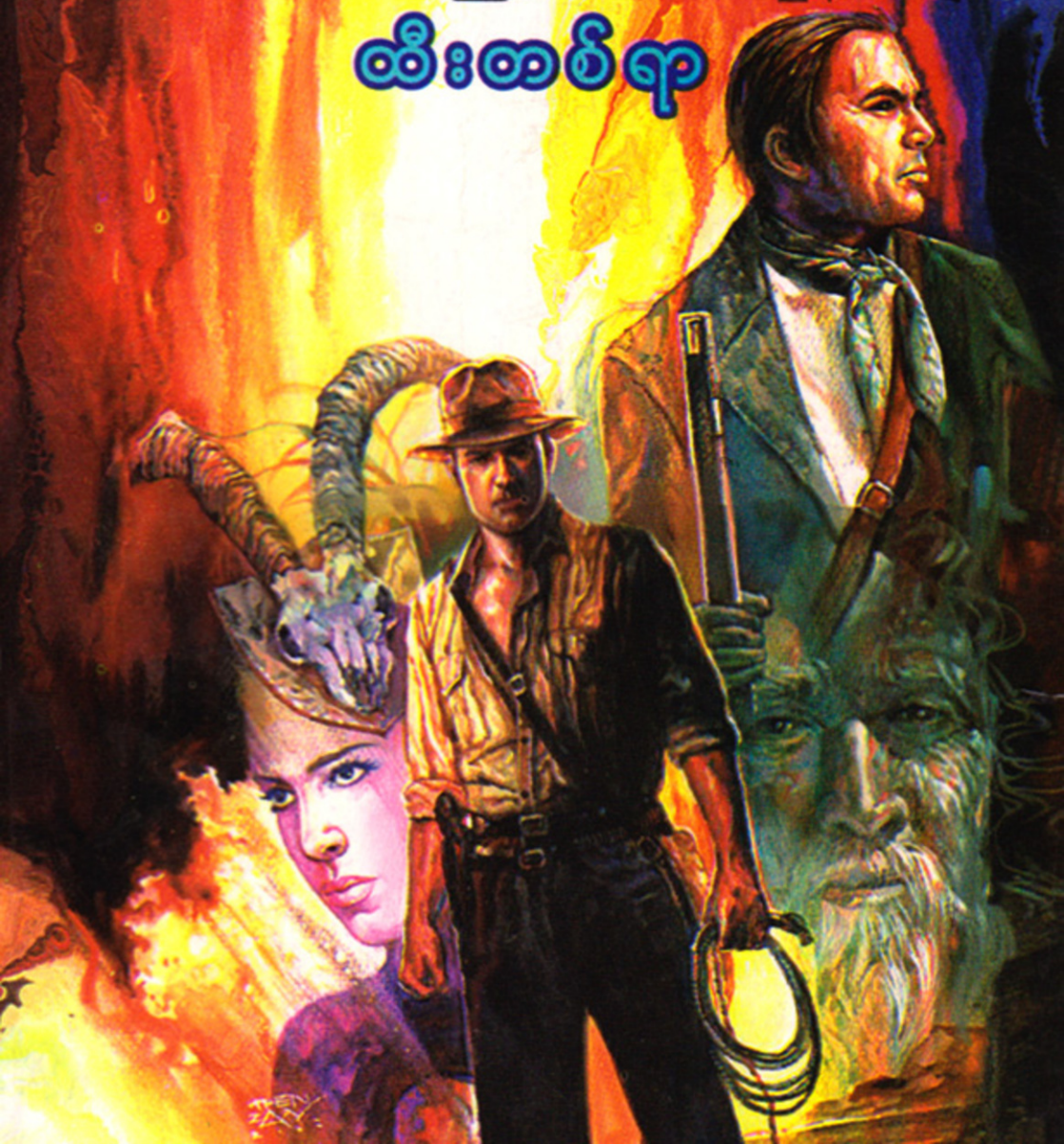

မင်းမြတ်သူရ

ထီးစပ်ရာ

တစ်နေ့သ၌ မြန်မာပြည်မြောက်စွန်းဒေသရွာကြီးတစ်ရွာ၏ အစွန်
အဖျားရှိ တဲအိမ်ကလေး၌ လူငယ်တစ်ဦးသည် ညနေစာအတွက် ပြင်ဆင်
ချက်ပြုတ်နေလေသည်။ ။

လူငယ်သည် တောဝက်သားရရှိထားသဖြင့် အသားကို တောက်
တောက်စဉ်းကာ ဂျင်းစိမ်း၊ ကြက်သွန်၊ ငရုတ်သီး စသည် တို့ဖြင့် နယ်
လေ၏။

ထို့နောက် အသားများကို အင်ဖက်နှစ်ထပ်ဖြင့် ထုပ်၍ ပေါင်းသောန
ည်းဖြင့် ချက်ပြုတ်လေသည်။ ။ ခဏကြာလျှင် အင်ဖက်အတွင်းရှိ တောဝ
က်သားများ ကျက်သွားပြီး စားချင်စဖွယ် မွှေးကြိုင်သောရနံ့ ထွက်ပေါ်
လာ၏။

လူငယ်သည် တောဝက်သားပေါင်းများကျက်သောအခါ အင်ဖက်ကို
ဖွင့်၍ နူးအိခြင်းရှိမရှိ ဝါးခွန်ဖြင့် ထိုးဆွကြည့်၏။

ထိုအခါ တောဝက်သားပေါင်းများ သည် အင်ဖက်ဖြင့် ထုပ်၍ ပေါင်း
ထားသဖြင့် ရဲနေသော အဆင်းရှိပြီး စားချင်စဖွယ် နူးအိမွှေးပျံ့နေလေ
၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် တဲအိမ်ငယ်လေးအတွင်းမှ လူကြီးတစ်ဦး၏ အာ
လေး လျှာလေးနိုင်သောအသံကို ကြားရလေ၏။

“ဂျူမရော်၊ အရက်နဲ့ မြည်းဖို့ အမြည်းမရသေးဘူးလားကွ”

လူငယ်သည် တဲအိမ်လေးထဲမှ အသံကြောင့်

“ရပြီ အဖေ”

ဟု အော်ဟစ်ကာ တောဝက်သားပေါင်းများကို ပန်းကန်ပြားထဲသို့ ထည့်၍ တဲအိမ်ရှိရာသို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ထိုအခါ တဲအိမ်ထဲတွင် အင်္ကျီဗလာနှင့်ထိုင်နေသော လူကြီးတစ်ဦးနှင့် ခေါင်ရည်ကျည်တောက်များကို တွေ့ရလေ၏။

လူငယ်က ပြန့်ကျဲနေသော ခေါင်ရည်ကျည်တောက်များကို ကြည့်၍

“အဖေရယ် နည်းနည်းလျှော့ပါဦး၊ ခေါင်ရည်ကျည်သောက်တာ သိပ်များ နေပြီ၊ ကြာရင် အဖေ ခေါင်ရည်အသောက်လွန်ပြီး ရွာထဲက နတ်ဆရာကြီးနောက်ကို လိုက်ရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ လူကြီးက အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသော တောဝက်သားပေါင်းများကို အားရပါးရ ဝါးလိုက်ပြီး

“နတ်ဆရာကြီးနောက်လိုက်လည်း လိုက်ပေါ့ကွာ၊ အဖေ့အသက်ကြီးနေပြီ၊ သေဖို့ အချိန်ရောက်နေပြီ၊ ဒီအချိန်မှာ အဖေ အမဲလိုက်လည်း သားကောင်ကို မရနိုင်တော့ဘူး၊ အဖေ့ဘဝဟာ နေဝင်ချိန်ကို ရောက်နေပြီကွ၊ လောကမှ သေရမယ့်အချိန်ကို စောင့်ရတာလောက် ငြီးငွေ့စရာကောင်းတာ မရှိဘူး၊ အဖေ့မှာ စိတ်ညစ်စရာတွေရှိတာ သားလည်း သိသားနဲ့ ကွာ၊ ကော့မရော် လုပ်သွားလို့ အဖေ ဖဂါတွေ အများကြီး လျော်ရတယ်၊ ဒီလောက်များ တဲ့ ဖဂါတွေကို အဖေ ဘယ်လိုလုပ်လျော်ရမလဲ၊ ငါ့သား စဉ်းစားကြည့်စမ်း”

ဟု အာလေး လျှာလေးနိုင်သောအသံကြီးဖြင့် ပြောလေ၏။ ထိုအခါ

ဂျူမရော်ဆိုသော လူငယ်က

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် အစ်မကိုလည်း အပြစ်မယူချင်ဘူး ၊ အင်ခွန်ဂန်လို လူမျိုးကို အစ်မ မယူချင်ဘူးဆိုတာ အဖေ မစဉ်းစားမိဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ခေါင်ရည်သောက်နေသော လူကြီးက

“အင်ခွန်ဂန်တို့ ဟာ ရွာမှာ ကျိကျိတက်တွေ၊ လယ်ပိုင်ယာပိုင်ရှိတယ် ၊ နွားနောက်တွေလည်း အများကြီးပိုင်တယ်၊ ကျွဲတွေ၊ မောင်းတွေ၊ ဆင်စွယ်တွေတောင်ရှိတယ်၊ အင်ခွန်ဂန်ကိုယူရင် မင်းအစ်မ ကောင်းစားမှာကွ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က

“အင်ခွန်ဂန်ဟာ ကျိကျိတက် ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အင်ခွန်ဂန်က အကျင့်စာရိတ္တကောင်းတဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး အဖေရဲ့ ၊ ကျုပ်တို့ ရွာထဲမှာ ဒီကောင်စော်ကားတဲ့ မိန်းကလေးတွေ မနည်းဘူး ၊ ရွာတောင်ပိုင်းက မုဆိုးမလုဖန်းကိုတောင် ချမ်းသာမပေးဘူး၊ သူတို့က ပစ္စည်းရှင်တွေဆိုတော့ အစော်ကားခံရတဲ့ မိန်းကလေးဘက်ကတောင်းရင် တောင်းသလောက် ဖဂါကို ပေးနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် အင်ခွန်ဂန်ဟာ ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေတာပေါ့ဗျာ၊ သူ့လို လူမျိုးကို အစ်မ ကော့မရော် ဘယ်လိုချင်မလဲ အဖေရဲ့ ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ခေါင်ရည်သောက်နေသော လူကြီးက သက်ပြင်းချ၍

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဖေအသက်ကြီးပြီ ငါ့သား၊ အဖေ အေးအေးချမ်းချ

မ်း နေချင်ပြီ။ သမီးမိန်းကလေး မွေးထားတဲ့ အတွက် ထိုက်တန်တဲ့ ဖဂါ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေတော့ အဖေ မျှော်လင့်တယ်။ ဒါမှ အဖေတစ်သက်လုံး ရင်းနှီးထားတဲ့ စရိတ်ခတွေ ပြန်ရမှာ ၊ နောက်ပြီးတော့ အင်ခွန်ဂန်တို့ ဘက်ကသာ ဖဂါတွေ အများကြီးပေးမှာ ၊ အဖေတို့ ဘက်က ဘာမှ ပြန်ပေးစရာမလိုဘူး။ ဒါဟာ အင်ခွန်ဂန်တို့ ဘက်က အဖေတို့ မှာ မရှိလို့ ကြည့်လိုက်တဲ့ သဘောပဲ။ ဖဂါအဖြစ် ကျွဲ၊ နွားတွေ မောင်းတွေရလို့ အဖေ ဝမ်းသာနေတာ၊ အဖေ အသက်ကြီးမှ စည်းစိမ်ခံရပြီလို့ ထင်နေတာ၊ အခုတော့ ကော့မရော် ထွက်ပြေးတဲ့ အတွက် အဖေမှာ အင်ခွန်ဂန်ကို မျက်နှာတောင် မပြရဲဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“အစ်မ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် အဖေ ဖဂါတွေကို ပြန်လျော်ပေးရမယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ဟု ပြောလေရာ လူကြီးက ခေါင်ရည်တစ်ခွက်ကို သောက်ရင်း

“အဖေ စိတ်ညစ်တာလည်း အဲဒါပဲ ငါ့သား၊ မင်းအစ်မ မရှိတဲ့ အချိန်မှာ အဖေ ဘယ်လိုလုပ် ဖဂါတွေ ပြန်လျော်လို့ ရမလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်က အဖေရတဲ့ ဖဂါထဲက ကျွဲနွားတစ်စုံဟာလည်း ဟိုဘက်ရွာက လောင်းကစားဝိုင်းမှာ ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“အဖေ့ကို လောင်းကစားမလုပ်ပါနဲ့ လို့ ကျုပ် အတန်တန် ပြောခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့ တောင်ပေါ်သားတွေဟာ ရိုးသားတဲ့ လူတွေပါ၊ ကျုပ်တို့ နဲ့

လောင်းကစားအလုပ် မအပ်စပ်ပါဘူး အဖေရာ၊ ဒီလူတွေက မြို့သားလူ
လည်တွေဗျ၊ ရွာစဉ်လှည့်လိမ်ညာပြီး လောင်းကစားလုပ်နေတယ်လို့
ကြားတယ်၊ သူတို့ ကြောင့် တိုင်းရင်းသားတွေ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြုတ်ပေါင်း
များ လှပြီ၊ အဖေမှာ ဖဂါ အပြည့်အစုံမရှိတော့ ကျုပ်တို့
ဘယ်လိုပြန်လျော်ရမလဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဖခင်ဖြစ်သူက သက်ပြင်းချ၍

“ဒီနေ့မနက်ပဲ အိမ်ကို အင်ခွန်ဂန်လာသွားတယ် ငါ့သား၊ ဖဂါတွေ
အားလုံးကို ပြန်မလျော်ချင်လည်း ရပါတယ်တဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ သူလိုချင်တာ
တစ်ခုတော့ လုပ်ပေးရမယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျူမရော်က စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူကို ကြ
ည့်၍

“အဲဒါဘာလဲ အဖေ၊ ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ပေးရမှာ လဲ”

ဟု မေးမြန်း လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဖခင်ဖြစ်သူက မျက်မှောင်ကြုတ်
၍

“အဖေတို့ က သူ့ကို တာကင်ရှာပေးရမယ်တဲ့ ”

ဟု ပြောလေရာ ဂျူမရော်သည် မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။ ဂျူမရော်
က

“အဖေရယ် တာကင်တစ်ကောင်ရှာဖို့ ဆိုတာ လွယ်တာမှ မဟုတ်
တာ၊ အဖေလည်း မုဆိုးလုပ်လာတဲ့ သူပဲ၊ တာကင် ဒီလောက်ရှားတာ အ
ဖေအသိဆုံးပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

တာကင်သည် အလွန်ရှားပါးသော နို့တိုက်သတ္တဝါတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး တောင်ဆိတ်မျိုးနွယ်ဝင် ဖြစ်၏။

တာကင်များ သည် အလွန်မြင့်မားသော တောင်ကြီးပေါ်တွင် နေထိုင်လေ့ရှိပြီး ရေခဲဖုံးလွှမ်းသောအရပ်များ ၌ သာ တွေ့ရ၏။

ပေတစ်သောင်းကျော်မြင့်သော ပူတာအိုခရိုင်ဘက်တွင် တာကင်များ ရှိ၏။ တာကင်များ သည် မိသားစုလိုက်သွားလာနေထိုင်တတ်ပြီး ထိုသတ္တဝါများကို အနီးကပ်ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် အလွန်ခက်ခဲလှ၏။

တာကင်ကို ဖမ်းဆီးရခက်ခဲခြင်းမှာ အလွန်အနံ့ခံကောင်းပြီး လူနံ့ရလျှင် အဝေးသို့ ရှောင်ပြေးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် တာကင်များ သည် အလွန်စိတ်ကြီးပြီး သတ္တိပြောင်သော သတ္တဝါမျိုး ဖြစ်၏။

၎င်းတို့ သည် လူသားများ ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းမခံရစေရန် အသက်ဖြင့် လဲပြီး ခုခံကာကွယ်ကြ၏။ အချို့သော မုဆိုးများ သည် တာကင်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းဆီးရမိစေရန် နှစ်နှင့်ချီ၍ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရ၏။

တာကင်ကို သားမင်းကောင်ဟူ၍ လည်း ခေါ်တွင် ၏။ ထို့အပြင် တာကင်များ သည် နေ့အချိန်တွင် အပြင်သို့ထွက်လေ့မရှိဘဲ ညအချိန်၌ သာ အစာရှာထွက်လေ့ရှိ၏။

တာကင်များ သည် နှစ်ကောင်တွဲ သုံးကောင်တွဲ ဖြစ်စေ၊ မိသားစုနှင့်ဖြစ်စေ စုပေါင်း၍ နေထိုင်ကြသော သတ္တဝါများ ဖြစ်၏။

၎င်းတို့ ၏ အစားအစာမှာ မြက်နုကလေးများ နှင့် ပေါက်ကာစ အပင်ငယ်လေးများ ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်နိုင်ငံရှိ ကုန်သည် များ သည် တာကင်(ခေါ်) သားမင်းကောင်ကို လူများအား ပြသရန် ရည်ရွယ်၍ ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ အဖေက တောင်တန်းများ ရှိရာသို့ ငေးမောကြည့်ရင်း

“အဖေ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ တာကင်တွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖမ်းခဲ့ဖူးတယ်။ တာကင်ဟာ အနံ့ခံကောင်းပြီးတော့ အလွန်စိတ်ကြီးတဲ့ အတွက် ဖမ်းရတာ အလွန်ခက်တာပဲ။ တာကင်တစ်ကောင်ကို အဖေ ဖမ်းဖို့ အတွက် တောင်ထိပ်မှာ နှစ်နဲ့ ချီပြီး စောင့်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဖေ ဖမ်းလို့ ရတဲ့ တာကင်ကို တိဘက်ပြည်ဘက်က ကုန်သည် တွေ ဈေးကောင်းပေးပြီး ဝယ်ယူသွားတယ်။ တိဘက်တွေက တာကင်ကို ရှားပါးသတ္တဝါအဖြစ် အလွန်တန်ဖိုးထားကြတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“အဖေရယ် ဒီလောက်ရှားပါးတဲ့ တာကင်ကို ကျုပ်တို့ ကို ဖမ်းခိုင်းတာ သူတို့ တော်တော်လူလည်ကျတာပဲ။ ကျုပ် ဖဂါကို ပြန်မလျော်နိုင်ဘူးဆိုပြီး သူတို့ က အကျပ်ကိုင်တာဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ မှာ သူတို့ရဲ့ ဖဂါတွေကို ပြန်လျော်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းမရှိဘူး။ ဒါကြောင့် တာကင်ကို ကျုပ်မရရအောင် ဖမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ခေါင်ရည်သောက်နေသော လူကြီးက သူ၏ သားဂျူမရော်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်၍

“ဟုတ်ပါ့မလား ငါ့သားရယ်၊ တာကင်ကို ဖမ်းဖို့ ဆိုတာ စိတ်ရှည်ရ

တယ်ကွ၊ ကံလည်း အများကြီးလိုတယ်၊ တချို့သော မုဆိုးတွေဟာ တာ
ကင်ကိုဖမ်းဖို့ နှစ်နဲ့ ချီပြီး စောင့်ဆိုင်းပေမယ့် မအောင်မြင်ကြဘူး၊ အချို့
လည်း ကံအလွန်ကောင်းပြီး တာကင်ကို အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ရ
မိတယ်၊ ဒါကြောင့် တာကင်ကို ဖမ်းတယ်ဆိုတာ လေကိုဖမ်းရသလိုပဲ၊
အတော့်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ နိုင်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဖေရယ်၊ ကျုပ်တို့ မှာ ရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိတော့
ဘူး၊ အဖေဟာ အရင်တုန်းက အလွန်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ မုဆိုးကျော်ကြီးပါ၊
အဖေ့တစ်သက်မှာ တာကင်တွေကို ဖမ်းခဲ့ဖူးတယ်၊ တာကင်နဲ့ ပတ်သက်
လို့ ဗဟု သုတတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်၊ ဒါကြောင့်
တာကင်တွေအကြောင်းကို ကျုပ်ကိုသင်ပေးပါ၊ ကျုပ် သေသေချာချာ
လေ့လာမှတ်သားပါ့မယ်၊ တာကင်အကြောင်းကို ကျုပ်သေသေချာချာသိ
လာရင် သူတို့ ကို ဖမ်းဖို့ လွယ်မှာ ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ လူကြီးက ခေါင်းညိတ်၍

“ကောင်းပြီ ငါ့သား၊ မင်းရဲ့ စွန့်စားလိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သဘောကျ
တယ်၊ ငါငယ်ငယ်တုန်းကလည်း မင်းလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးပဲ ဒီတော့ တာက
င်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟု သုတတွေကို ငါ့သားကို အဖေသင်ပေးမယ်၊
တာကင်တွေကို ဖမ်းချင်ရင်တော့ ဟိုးပေသောင်းကျော်မြင့်တဲ့ ရေခဲ
တောင်တွေပေါ် တက်ရမယ်၊ တာကင်ဟာ အလွန်အနံ့ခံ ကောင်းတဲ့ အ
တွက် အနီးကပ် ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ တာကင်တွေ
ဟာ နှော့ဘက်ထွက်လေ့မရှိဘူး၊ တာကင်တွေရဲ့ အရောင်ဟာ အညိုရော

င် မွဲပြာရောင် ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ညဘက်မှာ သူတို့ ကို မြင်နိုင်ဖို့ ပိုပြီး တော့ ခက်ခဲတယ်။ နောက်ပြီး တာကင်တွေရဲ့ အရွယ်အစားဟာ အကောင်ကြီးရင် မြေပြင်ကနေ ပခုံးလောက်အထိ သုံးပေလောက်ရှိတယ်။ အလျားကို တိုင်းရင်တော့ ခေါင်းကနေ အမြီးကို ကိုးပေလောက် ထိရှည်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ရဲ့ အမြီးကတော့ တိုတိုလေး၊ ခြောက်လက်မလောက်ပဲရှိတယ်”

ဟု ဆိုကာ ဖခင်ဖြစ်သူသည် သူ၏ စကားကိုရပ်၍ ခေါင်ရည်ကို သောက်ကာ

“တာကင်အကြောင်းကို တစ်ထိုင်တည်းပြောလို့ မဖြစ်ဘူးကွ နေ့စဉ် နည်းနည်းစီ ပြောပြသွားမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် တဲအိမ်ငယ်လေးရှိ ခြံဝန်းထဲသို့ လူငယ်တစ်ဦး ဝင်ရောက် လာပြီး

“ဟင်းနံ့က မွေးလို့ စားချင် လာပြီ၊ ဘာချက်နေသလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုလူငယ်၏ အမည်မှာ မုလွန်တူးဖြစ်ပြီး ရွာလယ်ရှိ မုဆိုးမတစ်ဦး ၏ သား ဖြစ်၏။

ဂျူမရော်က သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မုလွန်တူးကို မြင်သောအခါ

“လာဟေ့ . . . မုလွန်တူး၊ တောဝက်သားရလို့ ဖက်နဲ့ ထုပ်ပြီး ပေါင်းထားတယ်၊ မင်းအတွက် ဝက်သားပေါင်းတစ်ထုပ် ပေးလိုက်မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မုလွန်တူးသည် ခြံဝန်းထဲသို့ဝင် လာပြီး ဖက်နှင့် ထုပ်ထားသော ဝက်သားပေါင်းကို နှိုက်ကာ စားလိုက်ပြီး

“တောဝက်သားပေါင်းက နီရဲကြွပ်ရွာနေတာပဲကွာ၊ မင်းဟာ ဟင်းချက်လက်ရာ အလွန်ကောင်းတယ်၊ မုဆိုးသားလို့ မပြောရဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က ၎င်းနည်းတူ ဖက်နှင့်ထုပ်ထားသော တောဝက်သားပေါင်းတစ်ထုပ်ကို ယူ၍ စားကြည့်လိုက်ပြီး

“တောဝက်သားပေါင်းတာ အဆီများ လို့ စားလို့ ကောင်းတာကွ၊ မင်း ဘာကိစ္စ ငါ့ဆီကို ရောက်လာတာလဲ၊ တောင်ယာသွားမလုပ်ဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေရာ မုလွန်တူးက ခေါင်းညိတ်၍

“လုပ်တာပေါ့ကွာ၊ ငါ့အစ်ကိုတွေနဲ့ လုပ်ရတာ မောလွန်းလို့ မင်းဆီကို လှည့်လာတာကွ”

မုလွန်တူးသည် ၎င်း၏ ညီအစ်ကိုလေးယောက်အနက် အငယ်ဆုံးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

မုလွန်တူးက တောဝက်သားပေါင်းကို ဝါးလိုက်ပြီး

“ဒီနေ့ည ဒီရွာထဲမှာ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲရှိတယ်၊ မင်းနဲ့ ငါ သွားရအောင် လာခေါ်တာ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ငါမသွားချင်ဘူးကွာ၊ ငါ့မှာ စိတ်ညစ်စရာတွေရှိနေတယ်၊ လနတ်သ

မီးပူဇော်ပွဲမှာ လူတွေအားလုံး ပျော်ပါးနေကြတာ ငါ တစ်ယောက်တည်း
စိတ်ဆင်းရဲနေရင် မကောင်းဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မုလွန်တူးက

“မင်း စိတ်ညစ်နေလို့ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲကို လာခေါ်တာပေါ့ကွ၊
ဟိုမှာ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ တွေ့ရင် မင်းပျော်သွားမှာ ပါ။
လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲက ဘယ်လောက်ပျော်ဖို့ ကောင်းတယ်ဆိုတာ မင်း
သိပါတယ်ကွာ”

ဟု ပြောလေ၏။

လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲသည် ၎င်းတို့ မျိုးနွယ်ဝင်များ ၏ လူပျိုအပျိုတို့
တွေ့ဆုံသောပွဲ ဖြစ်၏။

ထိုပွဲများကို လသာညများ ၌ ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး အရက်ခေါင်ရည်နှင့်
စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ယူဆောင် လာလေ့ရှိ၏။

လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲကို ရွာထဲ၌ လုပ်လေ့မရှိ။ ရွာထဲ၌ လုပ်လျှင် ဆူ
ညံသောအသံများကြောင့် လနတ်သမီး မလာမှာ စိုးရ၏။

ထို့ကြောင့် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲကို တောင်ယာများ တွင် သာ ပြုလုပ်
လေ့ရှိ၏။

လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲသို့ အပျို၊ လူပျိုများ အပြင် နတ်ပင့်တတ်သူ န
တ်ဆရာတစ်ဦးလည်း လာရောက်ရ၏။

လူစုံလျှင် နတ်ဆရာက အရက်ခွက်ကို ကိုင်မြှောက်၍ လနတ်သမီး
အား ပင့်ဆောင်ရ၏။ ထိုအခါ လနတ်သမီး ရောက်ရှိ လာပြီး လူပျို၊

အပျိုတို့ ၏ ရှေ့ရေး နောင်ရေးနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ ကို ပြောကြားတတ်၏။

လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲသို့ လူပျို၊ အပျိုများ လာရောက်ရန်အတွက် အလွန်စိတ်အားထက်သန်ကြ၏။

၎င်းတို့ သည် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲ၌ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တွေ့ဆုံပြီး ချစ်မှုရေးရာများကို အပြန်အလှန်ပြောဆို ဆွေးနွေးနိုင်ကြ၏ ။

နတ်ဆရာသည် ထိုသို့ လနတ်သမီးပူဇော်ရာတွင် လူများ နားမလည် နိုင်သည့် နတ်စကားဖြင့် ပူဇော်ရလေ၏။

လနတ်သမီးရောက်ရှိလာလျှင် ဝါးကျည်တောက်အတွင်းရှိ ပုတီးစေ့ (သို့မဟုတ်) ဒင်္ဂါးပြားများ ၏ ဆူညံစွာ လှုပ်ရှားသောအသံကို ကြားရ၏။

ထိုအခါ လနတ်သမီး ပူဇော်ပွဲသို့ လာရောက်ကြသော အပျို၊ လူပျိုများ သည် ခေါင်ရည်နှင့် အရက်များကိုသောက်ရင်း ၎င်းတို့ ၏ ရှေ့ရေး၊ နောက်ရေး ကိစ္စများကို မေးမြန်းကြလေ၏။

ဂျူမရော်သည် အခြားသော လူပျိုများ သွားရောက်သကဲ့သို့ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲများ သို့ သွားလေ့မရှိချေ။

သူသည် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲများ ၌ အပျို၊ လူပျိုများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စောင်းချိတ်ပြီး ပြောဆိုမေးမြန်းရခြင်းကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိချေ။

မုလွန်တူးကမူ ရွာထဲရှိ အပျိုများကို တစ်ယောက်မကျန် နောက်ပိုးရူး လုပ်နေသူဖြစ်သဖြင့် လနတ်သမီးပွဲသို့သွားရန် အလွန် စိတ်အားထက်သန်၏။

မုလွန်တူးသည် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူဖြစ်သော်လည်း မိန်းကလေးများ နှ

င့် ပတ်သက်လျှင် အရှက်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းနိုင်မှု နည်းပါး၏။

ဣမရော်သည် လနတ်သမီးပွဲသို့ မုလွန်တူးနှင့် မလိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးမှ တာကင်ဖမ်းလိုသော ရည်ရွယ်ချက်များကို ၎င်းအား ပြောပြလိုသဖြင့် သဘောတူလက်ခံ လိုက်လေ၏။

ထိုအခါမှ ပင် မုလွန်တူးသည် သဘောကျဟန်ဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်သွားလေတော့၏။

ညသို့ရောက်သောအခါ ၎င်းတို့ သည် ရွာပြင်ရှိတောင်ယာ၌ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲပြုလုပ်ရန် သွားလေ၏။

၎င်းတို့ သည် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲသို့ အရောက်နောက်ကျနေပြီး ရွာရှိ အပျိုလူပျိုများ စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

လူစုံသောအခါ နတ်ဆရာသည် အရက်ခွက်ကိုမြှောက်၍ လနတ်သမီးကို ပင့်လေ၏။

အတန်ကြာအောင် ပင့်ပြီးနောက် ဝါးကျည်တောက်တွင်းရှိ ဒင်္ဂါးစေ့များ တစ်ချက်ခြင်း လှုပ်ခါ လာပြီး လနတ်သမီးရောက်ရှိလာကြောင်း သိရ၏။

ထိုအခါ အပျို လူပျိုများ သည် ခေါင်ရည်သောက်ရင်း လနတ်သမီးကို မေးမြန်းရန်အတွက် အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားလေ၏။

ဝါးကျည်တောက်၏ လှုပ်ရှားဟန်ကိုကြည့်၍ လနတ်သမီး၏ ဟောကိန်းများကို တွက်ဆနိုင်၏။

အပျို လူပျိုများ သည် ဝါးကျည်တောက်၏ လှုပ်ခါဟန်ကို ကြည့်၍ ၎င်းတို့ ၏ အချစ်ရေးကိစ္စများ အဆင်ပြေတော့မည်ဟု ယူဆကာ ပျော်ရွှင်ကြ၏။

အလိုမကျသူများကလည်း ဝမ်းနည်းကြကွဲကြ၏။

မုလွန်တူးက ဝါးကျည်တောက်ကို ကိုင်ရင်း ဝမ်းသာအားရ အမူအရာဖြင့်

“ဟာ . . . ဒီနှစ်ကောက်သစ်စပွဲရောက်ရင် ငါ့ရဲ့ အချစ်ရေး အဆင်ပြေပြီ”

ဟု အော်ဟစ်လေ၏။ ကျန်လူငယ်တစ်ဦးကမူ မျက်စိမျက်နှာ မသာမယာဖြင့်

“ငါ့ရဲ့ အချစ်ရေးကတော့ အဆင်မပြေဘူး၊ ငါ့ချစ်သူ သူများ နောက်ပါသွားလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောကာ ဝမ်းနည်းကြကွဲနေလေ၏။

ဂျူမရော်ကမူ မည်သည့်မေးခွန်းကိုမျှ ဝင်မမေးဘဲ မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ထိုင်၍ ခေါင်ရည်ကိုသာ သောက်နေလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲသို့ လူအချို့ရောက်လာကြောင်း လ၏ အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်တွေ့ရလေ၏။ လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲ၌ မီးမထွန်းရချေ။

မီးရောင်မြင်လျှင် လနတ်သမီးမနှစ်သက်၍ ရောက်မလာမှာ စိုး၍ ဖြစ်၏။

ထိုလူစု၌ အရှေ့မှ ဦးဆောင်လာသူက မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ထိုင်နေသော ဂျူမရော်ကိုကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

“ဪ . . . ဘယ်သူများ လဲမှတ်တယ်၊ မတော်လိုက်ရတဲ့ ငါ့ရဲ့ ယောဂ်ဖကြီးပါလား”

ဟူသော အသံကို ကြားရလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်သည် ၎င်းအား လှောင်ပြောင်သော အမှုအရာဖြင့် ကြည့်နေသော အင်ခွန်ဂန်ကို တွေ့ရလေ၏။

အင်ခွန်ဂန်သည် လယ်ပိုင်ရှင်သားဖြစ်ပြီး သူ၏ အစ်မနှင့် လက်ထပ် ရန်အတွက် မိမိတို့ အား ဖဂါပစ္စည်းများ ပေးအပ်ထားသူ ဖြစ်၏။

အင်ခွန်ဂန်က ဂျူမရော်ကို လှောင်ပြောင်သလိုကြည့်လိုက်ပြီး

“ဘယ်လိုလဲ ဂျူမရော်၊ မင်းအစ်မကို လိုက်မရှာတော့ဘူးလား၊ မင်း အစ်မက ငါ့ကိုယူမယ်လို့ လက်ခံပြီးမှ ဖဂါတွေကိုယူပြီး ဘယ်ကိုရှောင်ပြေးသွားလဲ မသိဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“ကျုပ်အစ်မကို လိုက်ရှာဖို့ ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဖဂါတွေကိုလည်း ကျုပ်တို့ အမြန်ဆုံး ပြန်လျော်ဖို့ ကြိုးစားပါ့မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ အင်ခွန်ဂန်က လှောင်ပြောင်သလို အမှုအရာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး

“ငါတို့ ဆီက ဖဂါတွေက များ တယ်နော်၊ မင်းအဖေတစ်ဖက်ရွာမှာ လောင်းကစားဝိုင်းတွေရုံးတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဒီတော့ မင်းတို့ အနေအထားနဲ့ ဖဂါတွေကို ဘယ်လိုလုပ် လျော်ပေးနိုင်မှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က အံ့ကိုကြိတ်၍

“ငါတို့ အနေနဲ့ ဖဂါတွေကို လျော်ပေးနိုင်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့လိုချင်တဲ့ တာကင်ကို ငါ ရအောင်ဖမ်းပေးမယ်”

ဟု ပြောလေရာ အင်ခွန်ဂန်က တဟားဟား ရယ်မော၍

“ဟား ဟား ဟား . . . တာကင်ကို မင်း တကယ်ရအောင်ဖမ်းမှာ လား၊ ဟေ့ကောင် . . . ရယ်စရာတွေ မပြောနဲ့ နော်၊ တာကင်ကို ရအောင်ဖမ်းပေးမယ် ဆိုရင်တော့ မင်းတို့ ဆီက ဖဂါတွေကို ငါတို့ ပြန်မယူတော့ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“ကျုပ် တောင်ပေါ်ကိုတက်ပြီး တာကင်ကို ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားမယ်၊ တာကင်ဟာ ဖမ်းဖို့ ခက်တဲ့ သတ္တဝါဖြစ်ပေမယ့် လူကြံရင် မခံနိုင်ပါဘူးဗျာ”

ဟု ပြောလေရာ အင်ခွန်ဂန်လူစုသည် ဂျူမရော်အား လှောင်ပြောင်သရော်၍ ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

၎င်းတို့ သည် လနတ်သမီးပူဇော်ပွဲ၏ အနီးသို့သွားကာ မိန်းမပျိုများ နှင့် ရယ်လား မောလား စကားပြောနေကြ၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် မုလွန်တူးသည် ဂျူမရော်၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး

“ဟေ့ကောင် . . . ငါ နားစွန်နားဖျား ကြားလိုက်ပါတယ်၊ မင်း တာကင် ဖမ်းမလို့ ဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က သက်ပြင်းချ၍

“ဟုတ်တယ်၊ အစ်မအတွက် ဖဂါတွေပြန်လျော်ရမယ်၊ အဖေကလည်း ဖဂါတွေကို ဖြုန်းတီးပစ်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဖဂါတွေကို ပြန်လျော်နိုင်ဖို့ တစ်နည်းပဲရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ တာကင်လို့ ခေါ်တဲ့ သားမင်းကောင်ကို ရအောင်ဖမ်းမှ ပဲ၊ အင်ခွန်ဂန်ရဲ့ အဖေက တာကင်ကို ရမယ်ဆိုရင် ဖဂါတွေအားလုံးကို လျော်ပစ်မယ်လို့ ပြောတယ်”

ဟု ပြောလေရာ မုလွန်တူးက သက်ပြင်းချ၍

“ဟေ့ကောင် . . . ဒါဆိုရင် တောင်ပေါ်ကို ငါလည်း လိုက်မယ်ကွာ၊ ငါ့ကိုလည်း တာကင်ဖမ်းဖို့ ခေါ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က မုလွန်တူးကိုကြည့်၍

“မင်း တကယ်ပြောတာလား၊ တာကင်ဖမ်းတဲ့ ခရီးက ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတယ်နော်၊ တောင်တွေပေါ်မှာ တာကင်ကို ခက်ခက်ခဲခဲဖမ်းရမှာ ၊ နောက်ပြီးတော့ တာကင်ကို အခုချက်ချင်း လွယ်လွယ်ကူကူ ဖမ်းလို့ မိမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ တချို့သော မုဆိုးတွေဆိုရင် တာကင်ကို ဖမ်းဖို့ နှစ်နဲ့ ချီပြီးတော့တောင် စောင့်ရတယ်လို့ ပြောတယ်”

ဟု ပြောလေရာ မုလွန်တူးက ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်တယ်၊ တာကင်ကိုဖမ်းဖို့ အလွန်ခက်ခဲတယ်ဆိုတာ ငါလည်း ကြားဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ မှာ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ ရှိတယ်၊ အတွေ့အကြုံ အသစ်အဆန်းတွေကို ရှာဖွေချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်လည်း ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် တာကင်ကို တို့ နှစ်ယောက်ဖမ်းဖို့ အသင့်တော်ဆုံးပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က

“ဒါဆိုရင် တာကင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟု သုတတွေကို သိဖို့ အတွက် မင်းငါနဲ့ အတူ အဖေ့ဆီမှာ လာပြီး နားထောင်ရမယ်၊ အဖေက တို့ ကို တာကင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေ နေ့စဉ်ပြောပြလိမ့်မယ်၊ ဒါဆိုရင် ငါတို့ တာကင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ယဉ်ပါးသွားလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလေရာ မုလွန်တူးက မနက်ဖြန်မှ စ၍ တာကင်(ခေါ်) သားမင်းကောင်နှင့် ပတ်သက်၍ လာရောက်နားထောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ၏။

★

နောက်တစ်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်သည် တာကင် နှင့်ပတ်သက်သော ဗဟု သုတများကို သူတို့ နှစ်ယောက်အား ပြောပြ လေ၏။

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလွန်အလွန်ရှားပါးတဲ့ တာကင်လို့ ခေါ်တဲ့ သားမင်း ကောင်ဟာ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းနဲ့ တရုတ်ပြည်အနောက်ဘက် ပေ တစ်သောင်းကျော်မြင့်တဲ့ နေရာတွေမှာ တွေ့ရတတ်တယ်။ တာကင်ဟာ အလွန်သတ္တိရှိပြီးတော့ ခေါင်းမာတဲ့ သတ္တဝါဖြစ်တယ်။ သူ့ကို အရှင်ဖမ်း ဖို့ မလွယ်ကူဘူး။ တာကင်ကို အရှင်ဖမ်းဖို့ ထက် အသေဖမ်းဖို့ ကို ပိုပြီး လွယ်ကူတယ်။ တာကင်မှာ အားနည်းချက်တစ်ခုရှိတယ်။ သူတို့ ဟာ အ စာစားပြီးရင် ကျစ်တွင်းတွေကို ရှာပြီးတော့ ကျစ်တွင်းမှာ ရှိတဲ့ ရေကို သောက်လေ့ရှိတယ်။ မိုးရာသီမှာ တော့ ကျစ်တွင်းက ရေကို လာမသောက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နွေရာသီနဲ့ ဆောင်းရာသီမှာ ကျစ်တွင်းကရေကို လာ သောက်တတ်တယ်။ ဒါဟာ တာကင်ဖမ်းချင်သူတွေအတွက် အလွန်အ ရေးပါတဲ့ အချက်တစ်ချက်ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်က စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့်

“တာကင်တွေဟာ ကျစ်တွင်းကို အမြဲရေလာသောက်လေ့ရှိလို့ လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်ရည်ကို တစ် ကျိုက်သောက်၍

“တာကင်တွေဟာ ဘယ်လောက်ဝေးတဲ့ နေရာကိုပဲ ရောက်နေ ရောက်နေ သူတို့ သောက်နေကြ ကျစ်တွင်းကိုပဲ လာပြီး သောက်လေ့ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် တာကင်ဖမ်းချင်တဲ့ လူဟာ တာကင်တွေ သောက်လေ့ရှိတဲ့ ကျစ်တွင်းကို မရရအောင် ရှာရတယ်။ တာကင်ရသောက်တဲ့ ကျစ်တွင်း ကိုရှာဖို့ ဆိုတာလည်း ကောက်ရိုးပုံထဲက အပ်ကိုရှာရသလိုပဲ။ အလွန်ခက်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်ရည်ကိုသောက်ရင်း

“တာကင်တွေကိုဖမ်းတဲ့ အခါ ကျစ်တွင်းကို သေသေချာချာ သိပြီးရင် ကျစ်တွင်းကို အလယ်မှာ ထားပြီးတော့ ခြံတစ်ခုခတ်ရတယ်ကွ၊ ခြံကို ကျယ်ကျယ်နဲ့ ခိုင်မာအောင် ခတ်ရတယ်။ ခြံရဲ့ အမြင့်ကလည်း တာကင်တွေ ခုန်မထွက်နိုင်တဲ့ အမြင့်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ခြံနိမ့်နေရင်တော့ တာကင်တွေ ခုန်ပြီးထွက်ပြေးသွားနိုင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ ငါ ငယ်ငယ်တုန်းက တာကင်ဖမ်းတဲ့ အတွေ့အကြုံအရ တာကင်ကို ခြံခတ်ပြီးရင် ခြံတံခါးကို အဝေးကနေ မောင်းဖြုတ်ချရတယ်။ ဒီလိုဖြုတ်ချဖို့ အတွက် ခက်ခက်ခဲခဲ ကြံစည်ရတယ်။ ပေသောင်းကျော်မြင့်တဲ့ ရေခဲတောင်ပေါ်မှာ တာကင်တွေ ထွက်မပြေးနိုင်အောင် ခြံခတ်တယ်ဆိုတာ လွယ်တဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ကျစ်တွင်းကိုရှာဖို့ ကိစ္စတောင် တော်တော်ခက်တာ။ ကျစ်တွင်းမှာ ခြံကာပြီး သေသေသပ်သပ် ခြံတံခါးတွေ ဘာတွေလုပ်ဖို့ ဆိုတာ အတော့်ကိုကြိုးစားပြီး အချိန်ယူပြီးလုပ်ရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ တာကင် ခြံထဲကိုရောက်နေတာတောင် ဖမ်းဆီးဖို့ မလွယ်သေးဘူး၊ တာကင်ဟာ အလွန်သတ္တိရှိပြီး ခေါင်းမာတယ်။ တာကင်လို ကောင်မျိုးကို အရှင်ဖမ်းဖို့ မလွယ်ဘူး၊ သူဟာ သေတဲ့ အထိ ခုခံသွားမှာ

ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မုလွန်တူးက ဝင်ရောက်၍

“ဒါဆိုရင် တာကင်တွေ ခြံထဲမှာ ပိတ်မိနေပြီဆိုရင် ဘယ်လိုဆက်ပြီး လုပ်ရမလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်ရည်ကို သောက်လိုက်ပြန်ပြီး

“တာကင်တွေ ခြံစည်းရိုးထဲကိုရောက်သွားရင် တာကင်ကို ရပြီလို့ မမှတ်လိုက်နဲ့ ၊ တာကင်အကောင်ကြီးကြီးတွေဟာ အင်မတန်ချွန်တဲ့ ဦးချိုတွေအားပြုပြီး ခုခံကာကွယ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ခြံထဲမှာ ဖမ်းမိနေတဲ့ တာကင်အကောင်ကြီးတွေကို ပရိယာယ်သုံးပြီး မောင်းထုတ်ရတယ်၊ တာကင်အငယ်လေးတွေ၊ ဒါမှ မဟုတ် တာကင်သားပေါက်ကလေးတွေကိုတော့ ခြံဝန်းထဲမှာ ပိတ်မိနေအောင် လုပ်ရတယ်၊ တာကင်အကောင်ငယ်လေးတွေကတော့ တာကင်ကြီးတွေလောက် ဖမ်းရမခက်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်လေးတွေကိုလည်း အကောင်ငယ်တယ်ဆိုပြီး အထင်သေးလို့ မရဘူး၊ တာကင်တွေရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းမာပြီး သေတဲ့ အထိတွန်းလှန်တတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် တာကင်အကောင်ငယ်လေးတွေကို နေ့စဉ် သူတို့ ကြိုက်တတ်တဲ့ အရွက်နုလေးတွေ၊ မြက်နုလေးတွေ ကျွေးပြီး ချော့ရတယ်၊ ရေတိုက်ပြီးတော့ လက်လေးနဲ့ ညင်ညင်သာသာ ပွတ်သပ်ပေးရတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျူမရော်က ဝင်ရောက်၍

“ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် တာကင်အကောင်ငယ်လေးတွေက ကျုပ်တို့ ရဲ့ အဖမ်းကို ခံရောလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“တာကင်တွေဟာ ဒီလောက်လွယ်တယ်ဆိုရင် သူတို့ ကို အဖမ်းရခက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးဦးမလားကွာ၊ တစ်လနှစ်လလောက် အဲဒီလို အချိန်မှန်မှန် ပြုစုယူပေးရတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ပေးမှ ယဉ်ကျေး လာပြီးတော့ လူတွေရဲ့ အကပ်ခံတယ်၊ တာကင်ကို အရှင်ဖမ်းချင်ရင်တော့ ဒီလိုနည်းမျိုး အသုံးပြုလို့ ရတယ်၊ ဒါတောင် သေချာတယ်လို့ ပြောလို့ မရဘူး၊ ဒီပြင် အခက်အခဲတွေနဲ့ အများကြီးရင်ဆိုင်ရဦးမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မုလွန်တူးက ဝင်ရောက်၍

“အမယ်လေး . . . တာကင်ကိုဖမ်းရတာ ကျားရဲဆယ်ကောင်ကို အရှင်ဖမ်းရတာထက်တောင် ခက်သေးတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က

“ဟေ့ကောင် . . . ကျားရဲဆယ်ကောင်မကဘူးကွ၊ အကောင်တစ်ရာထက်တောင် ပိုပြီး ခက်သေးတယ်၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက် တာကင်ကို ဖမ်းဆီးချင်တယ်ဆိုတာ စွန့်စားချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကြောင့်ပဲ၊ ငါ ငယ်စဉ်တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲကွ၊ စွန့်စားချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ် ရင်ထဲမှာ အပြည့်ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ငါ့ဘဝမှာ တာကင် သုံးကောင်တိတိ ဖမ်းမိတာပေါ့၊ မင်းတို့ က ငါ့ဆီက တာကင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို သိနားလည်သွားရင် တာကင်ဖမ်းဆီးဖို့ တဖြည်းဖြည်း ပိုလွယ်လာလိမ့်မယ်၊ လောကမှာ ဘယ်အရာမဆို နည်းလမ်းသိရင်တော့ သာမန်ထက် ပိုလွယ်တတ်ပါတယ်ကွာ၊ အရေးကြီးဆုံးက နည်းလမ်းပဲကွ၊ အဲဒါကို မြဲမြဲမှတ်ထား”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မုလွန်တူးက ဝင်ရောက်၍

“ကျုပ်တို့ မှာ တာကင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟု သုတတွေစုံ လာပြီဆိုရင် တာကင်တွေရှိတဲ့ နေရာကိုသွားဖို့ လမ်းပြလိုဦးမှာ လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ကျည်တောက်ထဲမှ ခေါင်ရည်များကို သောက်လိုက်ပြီး

“မလိုပါဘူးကွာ၊ ငါတစ်ယောက်လုံးရှိပါတယ်၊ ဒီတော ဒီတောင်တွေဟာ ငါငယ်ငယ်တည်းက လှည့်လည်နေခဲ့တဲ့ နေရာတွေပါ။ ငါ မရောက်ဖူးတဲ့ နေရာ တစ်နေရာမှ မရှိဘူး၊ မြေပြန့်ဒေသက လူတွေဟာ ခါကာဘိုရာဇီတောင်ကြီးကို မတက်ဖူးလို့ တက်ဖူးချင်တယ်လို့ လူတိုင်းက ပြောတယ်၊ အချို့လည်း ဂမ်လန်ရာဇီတောင်ကြီးကို မတက်ဖူးလို့ တက်ဖူးချင်ကြောင်း ပြောကြတယ်၊ ဒီလူတွေရဲ့ စကားကို ကြားရတာ ငါ့အတွက်တော့ အတော်ရယ်စရာကောင်းတယ်ကွ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခါကာဘိုရာဇီတောင်ရော ဂမ်လန်ရာဇီတောင်ရော ငါ အကြိမ်ကြိမ်တက်ဖူးတယ်၊ တောင်ကြီးနှစ်လုံးစလုံး ငါ့ခြေရာတွေချည်းပဲ၊ ငါငယ်ငယ်တုန်းက အလွန်စွန့်စားခဲ့တယ်ကွ၊ အခုတော့လည်း အရာရာကို လက်မှိုငြင်ချပြီး သေမယ့်နေ့စောင့်နေရတဲ့ လူအိုကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါပြီ၊ တကယ်တော့ ဘဝမှာ ဒီအရွယ်ဟာ အဆိုးဆုံးအရွယ်ပါပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်က ဝင်ရောက်၍

“အဖေ ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလောက်တောင် စွန့်စားခန်းတွေဖွင့်ခဲ့ပြီး

ဘာဖြစ်လို့ လောကကြီးကို အရှုံးပေးချင်တာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“လောကမှာ ရှိတဲ့ ပြောင်းလဲတတ်တဲ့ သဘောတရားတွေကြောင့် လား မသိဘူး၊ နတ်ဆရာကြီးကတော့ ပြောတယ်၊ လူတွေအားလုံးကို နတ်တွေက ဖန်ဆင်းတယ်တဲ့ ၊ နတ်တွေက လူတွေကို ကြိုးကိုင်ထားတယ်၊ လူ့ဘဝမှာ ဖြစ်မယ့်အကြောင်းအရာတွေအားလုံး နတ်တွေဆီမှာ ကြိုတင်ရှိပြီးသားပဲ၊ ဒါကြောင့် အဖေ့ရဲ့ ဘဝဟာ နတ်တွေဖန်ဆင်းထားတဲ့ ဘဝလား မသိဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဂျူမရော်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ကျုပ်တော့ နတ်တွေဖန်တီးတယ်လို့ မထင်ဘူး၊ အဖေစိတ်ကြောင့် အဖေဖြစ်နေတာပဲ၊ အဖေ ငယ်ငယ်တုန်းက သူရသတ္တိရှိတယ်၊ ရဲဝံ့တယ် ၊ ဘယ်လောက်ဆိုးဝါးတဲ့ သားကောင်ဖြစ်ပါစေ၊ အဖေ့ မရ၊ရအောင် လိုက်ခဲ့တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ အဖေ့မှာ အရင်တုန်းကစိတ်တွေ မရှိတော့ဘူး၊ အဖေစိတ်ကသာ အဖေဘဝကို ဖန်တီးနေတာပါ၊ အဖေ့မှာ ခွန်အား ဗလတွေ ကျန်သေးတယ်၊ ကျုပ်တို့ နဲ့ အတူ ဆီးနှင်းတွေရှိတဲ့ တောင်ပေါ်တက်ပြီး တာကင်ကို ဖမ်းနိုင်ဦးမယ်လို့ ကျုပ်ယုံတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မုလွန်တူးက ဝင်ရောက်၍

“ဒါတွေကို ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ တောင်ပေါ်တက်မယ့်လမ်းကို လမ်းပြခေါ်ရမှာ လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ဂျူမရော်၏ ဖခင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“မင်းတို့ လမ်းပြခေါ်စရာမလိုဘူး၊ ဒီလမ်းတွေအားလုံးကို ငါ အလွ

တ်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီလမ်းတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မြေပုံကို ငါ ဆွဲပေးလိုက်မယ်၊ မင်းတို့ ဒီမြေပုံကိုကြည့်ပြီး သေသေချာချာသွားပါ၊ မင်းတို့ မှာ စွန့်စားဝံ့တဲ့ သတ္တိတွေရှိရင် တာကင်တွေဆီကို ရောက်မှာ ပါ၊ တာကင်နဲ့ တွေ့ရင် မိအောင်ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားပါ”

ဟု မှာ ကြားလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ဂျူမရော်တို့ သည် တာကင်များ နှင့်ပတ်သက်သော ဗဟုသုတများကို ဖခင်ဖြစ်သူထံတွင် နေ့စဉ်သင်ကြားခဲ့လေ၏။

★